

## Vraag met betrekking tot verwerken van vrijval voorziening in jaarrekening

Een analyse van de omvang van onze onderhoudsvoorzieningen met die van een aantal referentiegemeenten is voor ons aanleiding geweest om de dotatie en geplande onttrekking van de onderhoudsvoorzieningen in het afgelopen jaar onder de loep te nemen.

Dit heeft tot resultaat gehad dat alle meerjarenonderhoudsplannen zijn herijkt en de minimale omvang van de onderhoudsvoorziening voor een totale onderhoudsperiode zijn bepaald (70 jaar). Daarbij zijn zowel uitgangspunten over onderhoudstermijnen bijgesteld als ook is het objectenbestand geactualiseerd.

Resultaat van deze exercitie is dat de post onderhoudsvoorzieningen per ultimo 2015 ca. 50% te hoog is (ca. € 7,0 miljoen).

Het is door de looptijd van deze voorzieningen niet meer te achterhalen op welk moment er ruimte binnen de voorzieningen is ontstaan. Dat kan zowel het gevolg zijn geweest van te hoge dotaties in het verleden, alswel geplande onttrekkingen aan de voorzieningen die in plaats van ten laste van de voorziening in de reguliere exploitatie zijn geboekt (de stand (omvang) van de onderhoudsvoorzieningen ultimo 2005 was hoger dan de berekende stand (omvang) van de onderhoudsvoorzieningen ultimo 2015).

Nu willen wij dit verschil verwerken in het rekeningresultaat 2015, maar onze accountant stelt zich op het standpunt, dat omdat het hier een schattingswijziging betreft het effect dient te worden verwerkt volgens de prospectieve methode. Dit betekent dat het verschil over de totale looptijd van het mjob dient te worden uitgesmeerd.

Hierbij constateer ik een aantal zaken:

- Stel dat over 4 jaar de beheerplannen opnieuw worden geactualiseerd. Op dat moment is slechts 4/70 van het verschil dat wij nu hebben geconstateerd in het resultaat weggelopen. Het resterende gedeelte van de te hoge voorziening (66/70) loopt dan weg over de looptijd van het mjob dat op dat moment wordt vastgesteld, waarschijnlijk opnieuw 70 jaar. Op deze manier kreeg je dus een eeuwigdurend verschil, omdat bij elke actualisering van het onderhoudsplan slechts een klein gedeelte van het verschil wegloopt en dat het bedrag door elke keer de breuk opnieuw te bepalen wijzigt (en daarmee de verwerkingsperiode van de schattingswijziging voortdurend wordt verlengd);
- Het verwerken van bovengenoemd verschil als schattingswijziging geeft gedurende een groot aantal jaren een onjuist beeld van zowel het vermogen (want de onderhoudsvoorzieningen zijn te hoog) als het resultaat (want de dotatie wordt over de periode van het mjob verlaagd). Dat voelt niet goed/ onnatuurlijk.

De methode van verwerking van een schattingswijziging (zoals opgenomen in de notitie van de commissie BBV uit 2011) vindt zijn basis in BW2 en RJ.

BW 2 biedt echter, in tegenstelling tot het BBV, in artikel 362 lid 4 een uitweg waarin kan worden afgeweken van de voorschriften, indien dit noodzakelijk is voor het verschaffen van het inzicht in vermogen en resultaat. Dit wordt dan wel onder opgaaf van redenen toegelicht.

Mijn vraag aan de commissie is of hier het juiste beeld van vermogen en resultaat van de gemeentelijke jaarrekening niet zwaarder weegt dan het volgen van de voorschriften. Ik hoor graag hoe de commissie hier tegenaan kijkt.